

**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

Paulus <Ab Omnibus Sanctis>

Viennæ Austriae, 1669

IV. Proponitur & exponitur formula concendi plenariam indulgentiam
Confratribus Carmelo-parthenijs in mortis articulo, ab electo ab eis
Confessario.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64293)

Nota differ-
rentiam in
conceden-
da hac in-
dulgentia
plenar. in
vita & mor-
tis articulo

Auctores asserunt de electione Confessoris facta virtute dicte Bullæ nos affirmare possumus de electione Confessarij Confratrum nostrorum, facta virtute indulti CLEMENTIS VII. Præsumendum quippe est, ægrum velle omnia quæ valent sibi adhiberi remedia, ad vitam bene beatęque finiendam; secus dicendum de eadem indulgentia si in vita concedenda, cum enim liberum sit Confratri eam differre, quantum voluerit, non debet Confessarius illā elargiri, nisi rogatus à pœnitente, tacite aut expresse.

CAPUT IV.

Proponitur & exponitur formula concedendi plenariam indulgentiam Confratribus Carmelo-partbenijs, in mortis articulo, ab electo ab eis Confessario.

305.

Qua verborum forma hæc indulgentia impertien-
da sit.

*Loc. citato
Cap. 9.*

BSQVE dubio Confessor à Confratribus electus, impertiendo illis indulgentiã in mortis articulo, vi indulti CLEMENTIS VII. aliquam verborum formulam oblectare debet: & quia nullam præscribit Pontifex, nec reperitur præscripta in sacris Canonibus; nec Apostolicis Constitutionibus, sat erit, si conferatur per talia verba, quæ remissionem & indulgentiam plenariam significant; nihilominus Confessor nostrorum Confratrum hanc, quam nunc hic ex Reverendissimo Theodoro Stratio, aut quam infra parte VIII. Capite X. trademus, formulã servare poterit.

Postquam pœnitens, si prius is præmiserit Sacramentalem Confessionem, fuerit absolutus à censuris, & à peccatis, vel si nulla præcesserit Confessio, nec datum fuerit ab eo ullum signum in ordine ad Confessionem, Sacerdos electus, modo judicet illum esse in gratia, per hæc verba impertietur illi indulgentiã: *Authoritate Domini nostri IESU Christi, & beatorum Apostolorum Petri & Pauli, tibi condulta, & mihi commissa, concedo tibi omnem illam indulgentiam peccatorum tuorum, quam possum concedere virtute prærogativarum Apostolicarum, si tamen hac vice moriaris; alias pro alia eam tibi reservo: in nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti Amen.*

Quoniam autem per indulgentiam absolvitur quis à pœnis, suis peccatis debitis, illa potest concedi per verba absolutionem significantia: quare Confessarius potest Confratribus nostris in mortis articulo illam etiam impertiri sub hac forma: *Absolvo te ab omnibus pœnis tuis*, vel *Remitto tibi omnes tuas pœnas*, & licet solum diceret, *Absolvo te à pœnis tuis*, indefinitè, hujusmodi absolutio indefinita pœnarum universali æquipolleret.

Et dicere, *Absolvo te à pœnis tuis*, idem esset ac dicere: *Absolvo te ab omnibus pœnis tuis*: imò etiam si Confessarius diceret solum, *Absolvo te*, & non adderet à pœnis, si tamen haberet intentionem absolvendi infirmum à pœnis, illi indulgentiam impertiretur; quo pacto Doctores loquentes de absolutione Sacramentali à peccatis, dicunt eam esse validam, si Confessarius, *Absolvo te*, tantum dicat, modo intentionem habeat absolvendi pœnitentem à peccatis.

LI CET autem supra dixerim, Confessarium priusquam concedat infirmo indulgentiam, debere eum absolvere à peccatis, modo præcesserit confessio, vel signum aliquod in ordine ad confessionem, nihilominus potest simul, & eisdem verbis, eum absolvere à peccatis & pœnis dicendo: *Auctoritate Domini nostri IESU Christi &c. absolvo te ab omnibus peccatis tuis*, habendo intentionem eum absolvendi, & à culpis, & à pœnis: istud enim verbum *Absolvo*, indifferens est ad significandam remissionem, tum culpæ, tum pœnæ; quare potest Confessarius illud proferre cum intentione absolvendi ab utraque, & nomen illud peccatum sumi potest, tum pro culpa, tum pro pœna: imò etiam si diceret tantum, *Absolvo te*, non exprimendo à peccatis, cum intentione tamen absolvendi à culpa, & à pœna, ab utraque absolveret. Adde quod verbum *Absolvo te*, cum intentione absolvendi infirmum à censuris, à culpis, & à pœnis, ab omnibus simul absolveret.

Quoad hanc clausulā, *si hac vice moriaris &c.* quam addit Stratus inherendo priori sententiæ, *Capite proximo allatæ*, advertendum est, quod etiam si Confessarius illam verbis non exprimeret, si nihilominus haberet intentionem reservandi indulgentiam pro vero mortis articulo valeret reservatio; quare infirmus, si convalesceret, indulgentiam sic ut reservatam pro vero articulo non lucraretur, quare dato casu, quod Confessarius infirmum in articulo mortis constitutum absolveret per hæc verba, *Absolvo te*, cum intentione eum absol-

306.

307.

Quænam circa illam clausulam si hac vice &c. animadvertenda sint & observanda?

Bulla: nostro quippe vitam entia litem dicitur illi rogi
plena
us, im- i indulgi m obli- necre- nstitui- em & in- nolo- eodoro si fervare
em Cac- lia pro- chine et ratiaper nojivi riliu- geniam rati- illa est Scab- Quo

vendi à censuris, & à culpis, & à pœnis : à censuris quidem & à culpis absolutè, à pœnis autem sub conditione, si moriatur &c. infirmus statim absolutionem & à censuris, & à culpis obtineret, non autem à pœnis, si convalesceret ; quia absolutio à pœnis illi esset reservata, pro vero mortis articulo.

308.

VERUM hæc dicta sint juxta P. Stratij sententiam ; sequendo vero posteriorem, probabilioremque sententiam hac clausula ac reservatione opus minimè erit, cum, ut supra vidimus, toties quoties articulus mortis occurrerit, denuo cum effectu absolutio & indulgentia plenaria concedi queat.

Utrum ab-
senti hæc
possit con-
ferri indul-
gentia ?

Quæret hic aliquis, An hæc indulgentia absenti conferri valeat ? Ad hoc respondet Antonius Cottonius *lib. 2. de Sacram. Controv. II. C. 2. num. 79.* posse applicari in absentia per literas, aut internuntium, quia applicatio hæc per se sumpta, non est absolutio Sacramentalis, sed potius assimilatur absolutioni censurarum, ut ait Diana *Part. 5. Tract. 3. resol. 134. & Tract. 12. resol. 46.* ex Trullench in *Cruciat. Lib. 1. §. 7. Cap. 2. dub. 19. nu. 7.* subjungit autem *in fine* jam dictæ *resol. 46.* Diana hæc : [Notandū est tamen hic obiter unum notabile, quod nescio, an alibi à me adnotatum sit ; nempe quod aliquando hæc indulgentia in articulo mortis, in casu licet raro, videtur posse applicari absenti : videlicet, si Parochus, postquam Unctionem extremam contulit pœnitenti ægrotanti, oblitus est hujus applicationem, & infirmus jam jam moritur, nec potest Parochus eum adire, poterit è domo sua infirmo tali absenti applicare indulgentiam, quia si hæc potest extra confessionem applicari infirmo, qui nullum signum dederit contritionis, nec hujus applicatio dependet ab absolutione Sacramentali ; & ex alio capite hic est capax indulgentiæ, eo quod supponimus esse in statu gratiæ constitutum, quid mirum si in hoc tali casu possit applicari in absentia, sicut etiam absens à censuris absolvi : præsertim cum nulla scientia, nec formalis petitio requiratur ex parte ejus, cui hæc est indulgentia applicanda : ergo &c. Et ita hanc sententiam docet Trullench, *ubi supra.*] Et licet Diana loquatur de indulgentia Bullæ Cruciatæ in hac resolutione, tamen quoad præsentem difficultatem idem omnino asserendum est de nostrorum Confratrum moribundorum indulgentia, quod de Bullæ Cruciatæ quoad morientes.

CAPUT